

دختری هستم سرگشته بین ماندن یا بازگشت به ایران

از نوجوانی در آمریکا بوده ام و الان که تابستون میام ایران احساس نمیکنم کشورم این جایی باشه که توش احترامی شایسته نمیگیرم و نمیتوانم مدلی که میخوامم زندگی کنم ، از سویی دلتنگی خانواده ام به شدت انیتم میکنه در 25 سالگی و نیاز دارم تصمیماتی بزرگ بگیرم برای ماندن در اینجا یا بازگشت به ایران و...

سلام نرگس گرامی

مرقومه شما را خواندم

مدل زندگی کردن در آمریکا به نحویست که یک زن با آن انس میگیرد ، آزادیها ، تکنولوژی ، سرعت زندگی و به ویژه اگر آدم به طبقه نسبتا روشنفکر که کاپیتالیزه نشده باشند تعلق داشته باشه ، دچار حماقتهای جامعه متوسط نمیشه و واقعا میتونه زیست مادی و معنوی خوبی را تجربه کنه

خواستم بگم میتونم درک کنم چرا زندگی در کشورمان برای تو آسان نیست زیرا بخشی از زیرساختهای روانی تو در اونجا داره رشد و نمو میکنه و تطابق برایت در ایران سخت است. (دوست دارم ازت خواهش کنم برگردی که چیزهایی را که یاد گرفته ای با پیش فرض مواجهه با کلی طعنه و زخم زبون ، بیایی بهمون یاد بدی ولی چنین دخالتی نمیکنم تو هم از من چیز دیگری خواسته ای)

اما نیمه دهه سوم از این جهت مهمه که باید تصمیمات مهمی بگیری

1- کار کن تا موثر تر باشی

2- در این بین اگر حس کردی باید چیزی جدید بخونی (فرض کن جامعه شناسی) برو یه تست بزن و بعد تصمیم بگیر

3- ازدواج بحثیست که در 5 سال آینده باید تکلیفش را معلوم کنی...حالا چه در ایران چه در آمریکا و این تعیین میکنه کجا میخوای زندگی کنی. ازدواج خوب ارزشش را داره که محل زیستت را تغییر بدهی اما عبارت ” ازدواج خوب” مفهومی نشه که گولت بزنه ، ازدواج خوب یعنی با کسی وارد زندگی بشی که بتونی ظرف 20-30 سال آینده آرامش و رشد و پیشرفت دو نفره تجربه کنی، به عبارتی خلق کنی. درباره یه مفهوم [از قبل آماده](#) صحبت نمیکنم که یهویی از توی تخم مرغ شانسی بزنه بیرون